

Ana Maria Sandu

O CROAZIERĂ SPRE ZGÂRIE-NORI

ilustrații de Oana Ispir

editura **Frontiera**

CUPRINS

CAPITOLUL 1	BUNICUL JOACĂ LA LOTO	.....	5
CAPITOLUL 2	MAREA RĂZUIRE	.....	11
CAPITOLUL 3	PREGĂTIRI DE CĂLĂTORIE	.....	17
CAPITOLUL 4	ÎMBARCAREA	.....	21
CAPITOLUL 5	AGATA	.....	27
CAPITOLUL 6	DISPAR BANI DE PE VAPOR!	.....	32
CAPITOLUL 7	TRUPA DE ȘOC ÎN ACȚIUNE	.....	37
CAPITOLUL 8	LUMEA SUBTERANĂ	.....	42
CAPITOLUL 9	CUM SE ANIHILEAZĂ UN GRUP MAFIOT	.....	49

CAPITOLUL10	URMĂRILE DESCOPERIRII	53
CAPITOLUL11	SE ZĂREȘTE STATUIA LIBERTĂȚII	58
CAPITOLUL12	ATRAȚIILE ORAȘULUI	63
CAPITOLUL13	SITUAȚIE DE CRIZĂ	68
CAPITOLUL14	GINA S-A ÎNDRĂGOSTIT	73
CAPITOLUL15	PATRICK LE ARATĂ ORAȘUL	78
CAPITOLUL16	PLECAREA	84

BUNICUL JOACĂ LA LOTO

Se anunțase o extragere specială pentru ziua de Ajun. Pe geamul agenției loto era lipit un afiș colorat. Bunicul se uită foarte atent la vaporul desenat în mijloc și citi cu voce tare: „Marele premiu: o croazieră de vis peste ocean.“

– De data asta chiar mi-ar plăcea să câștig, îi spuse el bunicii mai târziu, așezându-se la masă.

– Doamne, tu chiar nu te-ai plictisit? Ai jucat o viață întreagă și tot degeaba, zise ea, punându-i ciorbă de perișoare în farfurie.

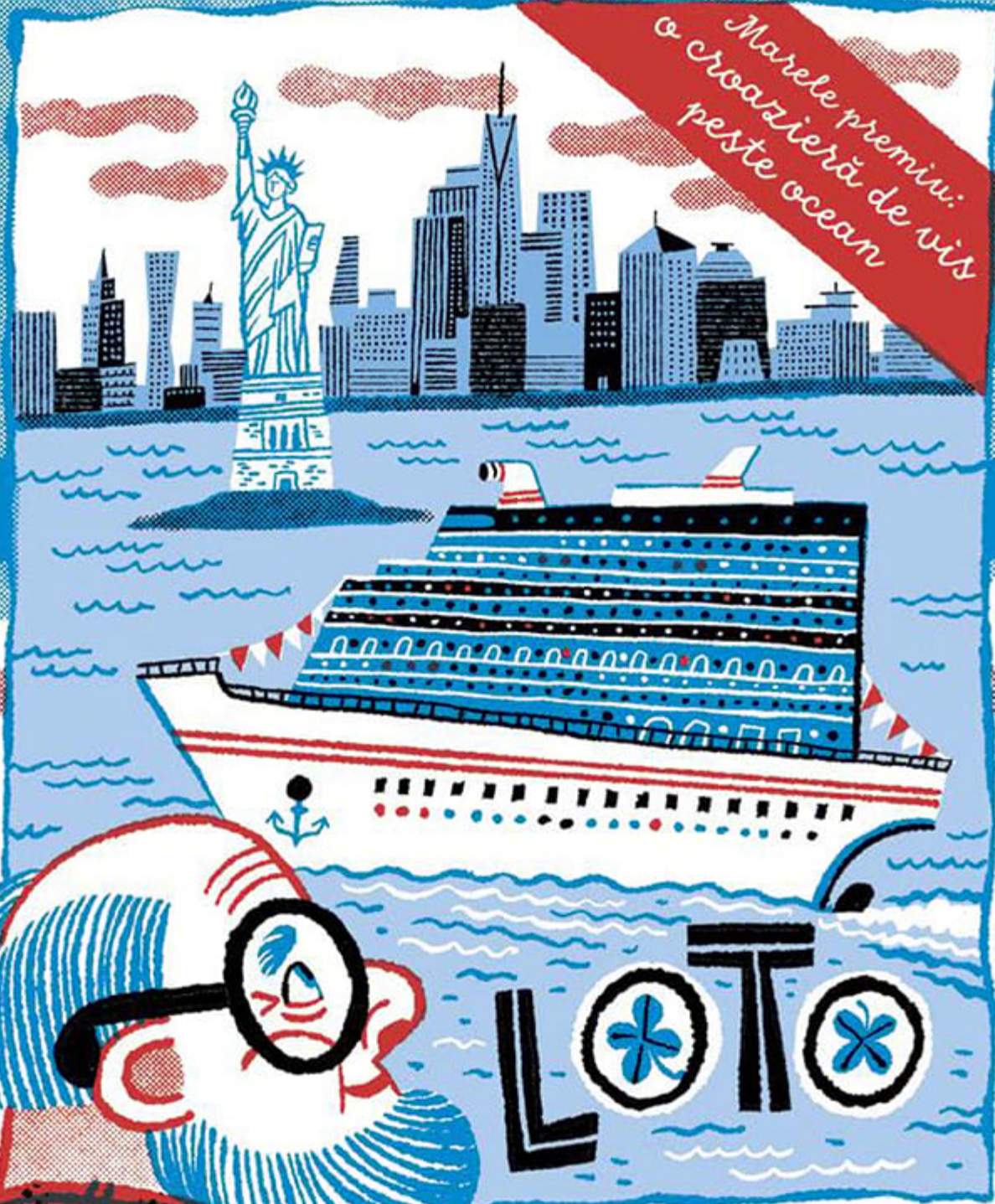
– Îți dai seama? O călătorie pe alt continent, visă el mai departe.

– Parcă ai fi copil. Mai bine ia și mănâncă. Ce să faci tu cu premiul cel mare? îl întrebă bunica, trăgându-și un scaun lângă el.

– Ei, și tu! Nu eu. Dar aș putea să-l fac cadou.

– Lui Sophie? Glumești! Doar știi, ea nu călătorește fără Gina și Vadú. Drumul ăsta cred că ar fi prea lung pentru muscă și pisică. Le-ar termina.

*Marele premiu:
o croazieră de vis
peste ocean*

– Să nu ne facem griji degeaba, râse bunicul și continuă să mănânce cu poftă, mușcând dintr-un ardei roșu, iute.

– Cât o costa o croazieră dintr-asta?

– Enorm. Vapoarele transatlantice sunt niște hoteluri de lux plutitoare.

– Da, am văzut în filme. Dar cred că sunt și mai spectaculoase în realitate.

– Uite, mâine îmi încerc norocul. Mă duc și cumpăr trei bilete, câte unul pentru fiecare. Și, dacă o să câștig, o să fie cadoul nostru de Crăciun pentru Sophie, se entuziasmă bunicul.

– Copilul ăsta are de toate și nici nu știi ce să-i mai iei ca să se bucure, spuse puțin tristă bunica.

– Când o să le răzuiască, o să fie fericită. O să vezi, promise bunicul.

A doua zi, ajunse la loterie cu cinci minute înainte de ora deschiderii. Se foise toată noaptea ca peștele pe uscat și se gândise atât de mult la orașul cu cele mai înalte clădiri, că nu mai pusese geană pe geană. Era prea bătrân ca să mai plece la drum, dar încă destul de în putere cât să aleagă niște bilete norocoase. „Hai, că poți!“, se încurajă el. Plăti la casă și puse lozurile în buzunarul de la haină, cu grijă să nu le piardă. Când ajunse acasă,

le ascunse în sertarul biroului, acolo unde își păstra și micile economii.

Până la Crăciun mai era o săptămână întreagă. Intră în bucătărie și studie calendarul agățat pe perete.

– Fata vine miercuri, adică peste patru zile. Când au zis că ajung, la prânz sau seara? vru el să știe.

– Spre seară, îi răspunse bunica, scotocind după ceva prin frigider.

– Mai avem de așteptat, șopti bunicul.

– Hai că mai e puțin, îl încurajă bunica.

Le era greu departe de nepoata lor. Nu locuiau în aceeași țară și se gândeau la ea în fiecare zi, uitându-se la poze și la filmulețe, ca toți bunicii din lume. Câteodată, când erau siguri că nu-i vede nimeni, lăcrimau pe sub ochelarii de citit, pe care îi scoteau imediat de la ochi și-i ștergeau bine cu un șervețel. De parcă lentilele ar fi fost de vină că-i apuca dorul de ea, acolo, în apartamentul lor dintr-un orașel din sud-vestul României.

Secretul bunicului rămase bine ascuns: înainte să ia biletele, ținuse pumnul strâns și scuiase de trei ori peste el. Ba chiar o luase pe un drum ocolit, nu pe cel drept, pentru că un motan negru îi tăiasse calea, iar pentru el asta însemna mare ghinion. În ziua aceea chiar nu putea să riște nimic. Dacă i-ar fi spus bunicii, sigur ar